

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt ad VII. horas Christo conformemur. 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

ipm rogemus, vt suū de nō corpore tabernacu-
lū efficere, ipm q̄ omī cœlesti exercitu circūal-
lare, & intus cūctis virtutibus ad suā delectatio-
nē exornare dignet. **U**scē, debet quisq̄, primo cū
B. Maria Magdalena semp in spiritu Deo esse
vnitus, diuinā contēplando essentiā, ipsamq̄ hu-
militer adorādo. Secūdo cū Martha exire, & sol-
licite bonis actibus externis insistere, Tertio cū
Lazaro sedere in sepulchro pctā plangendo: q̄d
proprie ad incipiētes ptinet, sicut strenue bonis
actibus insistere, ad proficiētes, & in q̄ta & trā-
quilla fruitione Deum expectare, ad perfectos.

Qualiter per septē horas dño cōformari, et
ipsi easdem offerre debeamus. Cap. III.

Postq̄ igit̄ talē aliq̄s Dei & sui ipsius cogniti-
onē est adeptus, taliterq̄ sibi fundus et ac-
cessus in spiritū est patefactus, Deū semper
in occulto spūs sui q̄rere et adorare, atq̄ inibi p̄
fidē, spē & charitatē habitare, et sei ipm in diuinā
vnitatē (vbi in occulta abyssō includit̄, q̄tenus
vnus cū Deo sit spūs, et vnū corpus cū Christo)
iugiter inclinare debet, seruareq̄ in fundo aiḡ sue
superessentialē diuinā vnionē, & corā aīa sua lu-
cidissimū speculū humanitatis Christi Dei et ho-
minis, in quē p̄ fidē est trāsformatus in vna intē-
tione, vna volūtate, vno desiderio & eodē amo-
re cū Deo, faciēdo, dimittēdo & patiēdo oīa per
ipm, seruādo q̄q̄ p̄cepta, sequēdo cōsilia, et fat-
endo p̄ Christū oīa q̄ status suus & ordo requirūt
Necq̄ em̄ negligēs esse debet in his, q̄ ad laudem
Dei in sc̄tā ecclesia seruari sunt instituta, p̄sertim
ad septē horas eanonicas nocturnas pariter atq̄
diurnas, sed ea intus in interiori aīa tēplo, in oc-
culto

Y iij culto

MARGARITAE EVANG.

culto spūs sanctuario semper seruabit, ita vt nō
 quā cesser laudare, honorare, gratias agere & ad
 orare Deū pro oibus, q̄ per nobilissimā humani
 tatē suā in ipso et in oibus creaturis est operatus.
 ¶ Nūc igit̄ o anima mea ad matutinas aspice &
 intuere in lucidissimo illo speculo, & in libro vi
 tæ, qualiter verbū patris æterni amātissimus spō
 sus tuus seipm̄ in nocte pro tui amore in tūbra
 potestātē tradidit, seq̄ capi et ligari pmisit, cōce
 dēs illis, vt q̄quid vellēt, cū eo agerēt. Et hic cū
 inclinata anima & mente subleuata in caligino
 sam patris virtutē teipsam inclina, orās ipm̄ vt
 per omnia quæ in humana natura sua filius eius
 in nocte sustinuit, te in amore suo capere & liga
 re, & per violentiam ei tunc illatā seipsum in te
 ad perenniter ipsum contuendum clarificare di
 gnetur. ¶ Ad primam, lucis orto sydere, o ani
 ma mea in fontale principium tuum omni carē
 principio te inclina, & in clare illo speculo con
 templare, qualiter æternum patris verbum spon
 sus tuus, velut agnus mansuetus ab vno iudice
 ad alium ductus fuit, ipsumque deprecare vt te
 adiuuēt, quatenus instar agni duci te patiaris ad
 obediendum Deo interius, & hominibus exteri
 us. ¶ Ad tertiam insuper exuberans illud v
 nitatis amorosum profluuium te inclina, &
 in summæ Trinitatis speculo contuere o anima
 mea, qualiter Deus et homo propter te nobiliss
 mū corpus suū in flagellatiōe lacerari, caputq̄
 suū sanctissimū spinis coronari pmisit. Quali
 ter itē condēnatus fuit, et proprijs humeris crucē
 suā (cui peccata nostra omnia erāt imposita) de
 portauit: & hic vniuersis carnis voluptatibus re
 nunciā, quinq̄ sensus tuos subtus spineā coronā
 com

LIBER III.

comprime, & omne iudicium tam iniustum, q̄
 iustum patienter tolera. ¶ Ad sextam in poten-
 tissimas vnitatis diuitias te inclina, et in lucido il-
 lo speculo intuere, q̄liter nobilissima eius huma-
 nitas vestibus spoliata, ad crucē conclauata, &
 cū eadem erecta fuit, et miserabiliter pepēdit. Et
 hic o aīa mea expolia te oībus, q̄ inter te & spō-
 sum tuū mediare possunt, & corde cōpassiuo ero-
 ctisq; viribus patri coelesti filiū suū vndiq; cru-
 entatū pro viuīs simul ac defunctis oībus offer.
 ¶ Ad nonā in eternitatis principiū te inclina, &
 in claro illo speculo contemplare, quō nobilissi-
 mā humanitatem suā pro te mori fecit. Hic igit̄
 o anima mea, cum dilecto sponso tuo spiritali-
 ter morere omnibus quæ in mundo sunt, & in
 ipso morere, quatenus ille in te viuere possit, di-
 casque: Viuo iam non ego, viuūt vero in me
 Christus. ¶ Ad vesp̄as intuere o anima mea,
 in lucido illo speculo & libro vitæ, qualiter ver-
 bū patris æterni, amātissimus redemptor tuus in
 cruce mortuus pendeat, & deinde mortuus de
 cruce deponeret: et hic in vitā æternā te inclina,
 orās vt per mortuā humanitatē suā te in gratia
 sua viuificare, cūctaq; tibi peccata dimittere ve-
 lit. Et sicut ipse tunc diuino lumine suo deforme
 corpus suū purgabat, et animā suā diuinitate sua
 trāradiabat (ita vt oēs qui in lympo erant, inde
 illuminarentur) sic eodem lumine & ardore di-
 uinitatis suę per merita sanctissimę humanitatis
 suę cūctas iniquitates tuas consumere dignetur.
 ¶ Ad completorium deniq; sole iā ad occasum
 tendente, inclina te, o anima mea, in eum qui est
 primus & nouissimus, principiū & finis: & con-
 template in illo lucido eterne claritatis speculo.

Y iij & le-

MARGARITAE EVANG.

& lege in libro illo apto, q̄liter vnicus eterni pa-
 tris filius eiusq; verbū sempiternū (in q̄ seipm
 summus ille amator totū exprimit) amore tui le-
 pultū & mūdis lintheaminibus est inuolutū, ac a-
 romatibus conditū. Et hic inclina te superflentia
 liter in amabilē deitatis vnitatē, & inuolue rei-
 psam in mūda syndone humanitatis eius, q̄tenus
 eius esse sepulchrū merearis. Et tūc ipm humilli-
 ter deprecare, vt te in se, & se in te sepelire, atq;
 sepulchrū istud amore suo cōcludere & signare,
 p̄ seipm custodire et te in se cōseruare dignetur.
 ¶ Et vt die tertia intra te in tribus superioribus vi-
 ribus tuis resurgere, ac dilectissimæ matri suæ in
 simplici essentia tua rediuius apparere velit p̄
 sanctissimā Trinitatē suā, vt videlicet pater ope-
 rei in memoria, filius in intellectu, & spūs san-
 ctus in volūate, vtq; tūc diuinā virtutē suā de-
 orsum in vires inferiores radiare p̄mittat, in cō-
 cupiscibile videlicet, rationale & irascibile, per
 tres illas Marias designatas, a q̄bus se tāgi p̄mi-
 sit. ¶ Hęc itaq; faciēdo deuota aīa matutina sp̄e
 pore in occultā diuinitatē sese inclinabit, & quō
 per sanctissimā Trinitatē suā in oēs creaturas e-
 manarit inspiciet, atq; hic seipsam totaliter amittet:
 quatenus ad primā apta et idonea esse possit,
 in qua nasci & per bonā vitam educari dñs ipse
 dignetur: & ad tertiam condemnari: quod tunc
 fit, quando propter opera sua bona ab alijs dñi
 dicatur. Quod profecto ipse dñs quasi sibi factū
 reputat, prout apertius ipsius ad sanctū Petrum
 verba demonstrant, dicentis: Vado Romam
 crucifigi. In qua nihilo minus ad sextam
 possit crucifigi, sicut ipse ait: Cum exaltatus fue-
 ro a terra, omnia trahā ad me ipsum; hoc est, cō-
 animā

anima ad hoc peruenit, vt sic in ea exaltatus fit dominus, vt gaudiū ei fit pro amore ipsius crucifixam vitam agere, vtque seipsam propter ipsum diligat, quatenus ille in ea delectari possit, tunc ipse dominus omnia, id est, animam ad seipsum vult trahere, & secum vnire, eoq; subleuare & exaltare, quo ipsemet est exaltatus, in suavidelicet deitatis fruitionem. Denique, ad nomnam anima mori cum ipso, ad vespertas quiescere cum ipso, & ad completorium sepeliri cum ipso debet, quatenus, vt præactum est, ipse in ea resurgere possit.

Qualiter dominum nostrum intus exterius usq; sequi, & in ipsum transformari debeamus. Cap. III.

AIT quodam loco dominus noster: Si quis vult post me venire, abneget semetipm, & tollat crucem suam quotidie, & sequatur me. Quæ profecto imitatio vel sequela, non tantum fit exterius in corpore, sed multo magis intus in anima & spiritu. Rursus alio loco dominus: Vbi ego sum, inquit, illic & minister meus erit. Et alibi: Quo ego vado, vos non potestis venire. Vbi enim ego sum in patre meo, illuc creatura nulla pel pertingere, vel permanere potest. Si ergo vbi dominus est, illic & minister eius esse debet, omnes eum creaturas & creata omnia deserere & transcendere oportet, & tunc venire in fundum animæ suæ, in quo latet dominus Deus suus, qui hic iam a seipso inuenitur. Et in hoc fundo regnum Dei in nobis manifestatur. Quantum enim nudi sumus & abnegamus nos ipsos, tantum nobis abintra Deus seipsum manifestat.

Y v Por-